

ЗАКОН О ПОРЕСКОМ САВЈЕТОВАЊУ

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се област пореског савјетовања, пружање стручне помоћи у питањима која се односе на пореска права Републике Српске (у даљем тексту: Република), начин и услови стицања звања пореског савјетника, као и њихово организовање.

(2) Пружање стручне помоћи у пореским питањима из става 1. овог члана обухвата:

- а) помоћ при вођењу евиденција које су од значаја за пореска питања,
- б) помоћ при изради пореских биланса и докумената која су од значаја за опорезивање и
- в) заступање у пореским питањима пред надлежним органима.

Члан 2.

(1) Пореско савјетовање у смислу овог закона могу вршити физичка и правна лица која су за то овлаштена и регистрована.

(2) За пореско савјетовање овлаштени су порески савјетници и друштва за пореско савјетовање.

Члан 3.

(1) Порески савјетници и друштва за пореско савјетовање овлаштени су да пружају савјетодавне услуге у питањима пореског права Босне и Херцеговине која укључују пореска права Републике, Федерације Босне и Херцеговине и Дистрикта Брчко.

(2) Порески савјетници и друштва за пореска савјетовања овлаштени су за пореска савјетовања у ситуацијама које се тичу пореског права и страних држава. Одговарајућа овлаштења трећих лица на основу других правних прописа остају нетакнута.

(3) Одредбе овог закона примјењиваће се и на стране држављане на принципу реципроцитета.

II УРЕЂЕЊЕ ОБЛАСТИ ПОРЕСКОГ САВЈЕТОВАЊА

Члан 4.

(1) Порески савјетници обављају самостално дјелатност пореског савјетовања.

(2) Друштва за пореско савјетовање морају бити регистрована код надлежног суда за обављање дјелатности пореског савјетовања, а на основу одобрења које издаје Министарство финансија (у даљем тексту: Министарство).

Члан 5.

Порески савјетници обавезни су да у оквиру свог ангажовања пружају стручну помоћ у пореским и казним питањима, као и при испуњавању књиговодствених обавеза које постоје на основу пореских закона, поготово у изради пореских биланса и њихове пореско-правне процјене.

Члан 6.

Сједиште пореског савјетника је мјесто гдје је порески савјетник уписан у регистар код надлежног суда.

III НАЧИН И УСЛОВИ СТИЦАЊА ЗВАЊА ПОРЕСКОГ САВЈЕТНИКА

Члан 7.

(1) Порески савјетник је лице које је у складу са овим законом положило испит за пореског савјетника.

(2) Звање „порески савјетник“ могу користити само лица која су за то овлаштена овим законом.

(3) Уз звање из става 2. овог члана није дозвољено употребљавати друго звање.

(4) Правилник и програм полагања испита за пореског савјетника доноси министар финансија (у даљем тексту: министар).

Члан 8.

(1) Испит за пореског савјетника може полагати кандидат који има диплому економског или правног факултета и најмање пет година искуства у области пореског система.

(2) Захтјев за полагање испита одбија се ако:

а) постоје докази на основу којих би кандидату била ускраћена дозвола за приступање испиту,

б) кандидат врши дјелатност код које постоји неспојивост,

в) не обезбиједи потребно осигурање за надокнаду штете која би могла проистећи из рада пореског савјетника или друштва за пореско савјетовање.

(3) Рјешење о одбијању захтјева за полагање испита, на приједлог испитне комисије доноси министар.

(4) Против рјешења из става 3. овог члана није дозвољена жалба.

Члан 9.

(1) На испиту кандидат треба да покаже да је оспособљен да прописно обавља дјелатност пореског савјетника.

(2) Испит за пореског савјетника полаже се из два дијела и то писменог и усменог.

(3) Испит се полаже пред испитном комисијом коју именује министар.

Члан 10.

Уз захтјев за полагање испита кандидат је дужан да плати накнаду у износу који је једнак просјечно исплаћеној мјесечној нето плати у Републици, по посљедњем објављеном податку од Републичког завода за статистику.

Члан 11.

(1) Након положеног испита сваки кандидат добија увјерење.

(2) На основу увјерења министар доноси рјешење којим се кандидату одобрава рад пореског савјетовања (у даљем тексту: лиценца).

Члан 12.

Лиценца пореског савјетника престаје да важи у случају смрти или одузимањем.

Члан 13.

(1) Лиценца се одузима ако порески савјетник:

а) врши дјелатност која је у складу са важећим прописима неспојива са звањем пореског савјетника,

б) не уплаћује прописано обавезно осигурање против опасности из своје професионалне дјелатности и

в) ако изгуби пословну способност.

(2) Лиценцу пореског савјетника одузима министар рјешењем против којег није дозвољена жалба до оснивања Коморе пореских савјетника.

Члан 14.

(1) Порески савјетници којима је одузета лиценца у складу са чланом 13. овог закона могу поново добити лиценцу ако су престали разлози због којих је она одузета.

(2) Уз захтјев за поновно стицање лиценце подносилац захтјева дужан је да плати накнаду у складу са Законом.

Члан 15.

(1) Друштва за пореско савјетовање могу се организовати као ортачко друштво или командитно друштво.

(2) Одобрење из члана 4. овог закона, у форми рјешења доноси Министарство.

(3) Уз захтјев за издавање одобрења из става 2. овог члана потребно је приложити доказе о статусу, оснивачком улогу, лицу овлашћеном за заступање, статусу пореских савјетника у друштву, као и друге доказе прописане подзаконским актом.

(4) Свака измјена статуса друштва или лица које је овлаштено за заступање мора се пријавити Министарству.

Члан 16.

(1) Предуслов за лиценцирање друштва за пореско савјетовање јесте да оснивачи (власници) или директор друштва посједују звање пореског савјетника.

(2) Лиценца не смије бити додијељена све док друштво није склопило осигурање против професионалне одговорности за штету насталу трећим лицима.

Члан 17.

Уз захтјев за издавање лиценце, друштво за пореско савјетовање обавезно је да плати накнаду у износу од шест просјечних нето плата у Републици за претходну годину, које је објавио Републички завод за статистику.

Члан 18.

Рјешење о издавању лиценце доноси Министарство.

Члан 19.

Друштво је обавезно да поред фирме друштва носи и назив «Друштво за пореско савјетовање».

Члан 20.

Лиценца престаје да важи престанком рада друштва и одузимањем лиценце.

Члан 21.

Министарство је обавезно да одузме лиценцу, ако се након издавања докаже да је она требало да буде ускраћена.

Члан 22.

(1) Порески савјетници су дужни да дјелатност пореског савјетовања обављају независно, савјесно и професионално, уз обавезу чувања пословне тајне.

(2) Порески савјетници не смију обављати дјелатност која је неспојива са дјелатношћу коју обављају.

(3) Сарадници пореских савјетника обавезни су да чувају пословну тајну.

Члан 23.

(1) Правилник о накнадама за рад пореских савјетника доноси Комора пореских савјетника уз претходно одобрење министра.

(2) До конституисања Коморе пореских савјетника, послове из надлежности Коморе пореских савјетника вршиће Министарство.

Члан 24.

(1) Порески савјетници морају на одговарајући начин бити осигурани од опасности које произлазе из њихове професионалне дјелатности.

(2) Услови осигурања заједнички утврђују Комора пореских савјетника и осигуравајућа друштва.

IV ОРГАНИЗАЦИЈА ПОРЕСКИХ САВЈЕТНИКА

Члан 25.

(1) Порески савјетници у Републици могу да формирају професионалну комору.

(2) Професионална комора носи назив: «Комора пореских савјетника Републике Српске» (у даљем тексту: Комора).

(3) Комора има сједиште у Бањој Луци.

Члан 26.

Порески савјетници, друштва за пореско савјетовање, директори друштава за пореско савјетовање и чланови управних одбора друштава за пореско савјетовање Републике могу да се учлане у Комору.

Члан 27.

(1) Комора је обавезна да се брине за питања од професионалног значаја за укупно чланство Коморе и да надзире испуњавање професионалне обавезе, те да заступа своје чланство код државних органа и организација.

(2) Комора за своје чланове врши:

а) савјетовање и обуку о питањима струковних обавеза,

б) посредовање у сукобима између чланова Коморе,

в) посредовање у сукобима између чланова Коморе и њихових налогодаваца,

г) надзор над обавезама које имају чланови,

д) предлагање кандидата за Суд части,

ђ) предлагање вјештака које тражи суд или неки други државни орган,

е) предлагање пореских савјетника за чланове испитне Комисије за полагање испита за пореског савјетника,

ж) вођење регистра, тј. пописа чланова,

з) спровођење едукације и професионалног усавршавања будућих пореских савјетника,

и) доношење професионалног кодекса о питањима рада пореског савјетника и тарифу и цјеновник услуга пореског савјетника и

ј) праћење појава у области пореског система и давање иницијативе за измјене и допуне Закона и подзаконских аката у интересу пореских обвезника и државе.

Члан 28.

Органи Коморе су скупштина коморе и предсједник.

Члан 29.

Скупштина коморе доноси Статут и Правилник о изборима у професионалној комори, као и остала општа акта којима ће се регулисати правила понашања чланова и њихова одговорност, као и поступак пред Судом части.

Члан 30.

- (1) Чланови Коморе обавезни су да плаћају чланарину.
- (2) Комора може наплаћивати накнаде за пружање посебних услуга.
- (3) Висину чланарине и накнаде одређује Скупштина коморе.

Члан 31.

Надзор над радом Коморе и примјеном одредаба овог закона врши Министарство

Члан 32.

Одговорност за теже повреде професионалне обавезе, као и мјере које изриче Суд части, прописане се посебним актом, који доноси Скупштина коморе.

V КАЗНЕНЕ, ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

- (1) Уколико Министарство сазна да је неко физичко или правно лице у супротности са чланом 3. овог закона вршило савјетовања о пореским питањима, покренуће поступак пред надлежним органом.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се:
 - а) физичко лице, новчаном казном од 1.000 КМ до 1.500 КМ,
 - б) правно лице, новчаном казном од 10.000 КМ до 15.000 КМ.

Члан 34.

Подзаконске акте из члана 7. став 4. и члана 15. став 3. донијеће министар у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Комора се може основати када одобрење за рад добије најмање 20 пореских савјетника.

Члан 36.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01- 182/08
Датум: 30. јануар 2008. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић